

ta olli ühhe pu mahharaiunud tullid need sannad temma mele: kirves on jo pude jure külge pandud; sepärrast igga pu, mis head wilja ei kann, raiutakse mahha, ja wissatakse tullesse. Luk. 3, 9. Need sannad kohhutasid tedda nenda, et ta wärristes hakkas mötlema: minna ollen jo nisugune pu, ja üks Jummala kartmatta innimenne, kes wäärt on, et mind Jummal iggaweste hukka moistab. Sest aiast tundis temma ni suurt ahhas-tust ommas süddames omma pattuse ellamisse pär-rast, et ta ei woinud ennam julge melega patto tehha, waid ta hakkas sedda kurwastust tundma, mis ükski ei kahhetse, kes sedda tunneb, ja hakkas Jummala pole pööрма ning omma hinge önnistust holega otsima, ning jai ka Jummala kartlikko ellamisse sisse ello otsani ning surri önsaste ärra.

Armas innimenne, kes sa sedda loed! ehk finnagi olled nisugguse pu sarnane, kelle külge kirves on pandud! Mötle ennese peale ja lässe ennast so Õnnisteggia armo läbbi ühheks heaks puuks tehha, mis head wilja kannab, et miste se luggu so kätte ei tulle, et sind mahha raku-takse ning tullesse heidetakse!

